

مرورنویس

در عشق رازی است که با قربانی شدن می توان فهمید.
دشت های سوزان جنوب، قربانگاه جویندگان این راز
است؛ جویندگانی که با لبانی تشنه، کبوتروار بسمل
شدند تا به تماشاگاه راز برسند

«طریق بسمل شدن» آینه‌ای کوچک است برای بازنمایی حقیقتی بزرگ. حقیقتی رقیق شده که به مدد تجربه رئالیستی نویسنده در این آینه می‌درخشد.

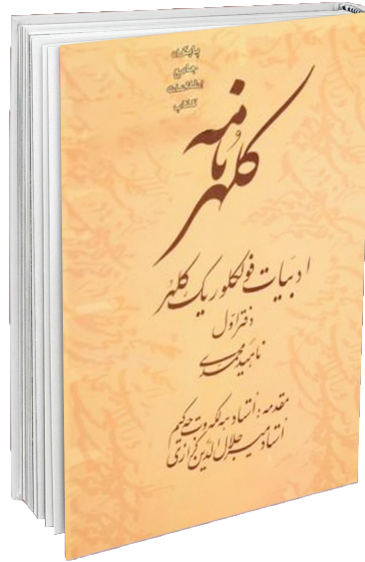
ایده داستان از مطلب روزنامه‌ای در شرح عطش یک رزمنده، و آزادگی نویسنده‌ای عراقی گرفته شده است. دولت‌آبادی این منابع الهام بخش را به بهترین شکل می‌پروراند و بازآفرینی می‌کند. اما جایی که نگاه نویسنده به سمت تحلیل می‌رود، آینه دولت‌آبادی زنگار می‌گیرد و واقعیت را کدر نشان می‌دهد. نگاه تاریخی نویسنده، «تاریخ زده» یا به عبارتی بهتر «قادسیه زده» می‌شود. اشاره‌های پرتکرار به سعدبن ابی وقاص، برمکیان و ابومسلم رنگ و بوی تقدس را از دفاع، می‌گیرد؛ تقدسی که خود دولت‌آبادی هم به آن باور دارد؛ «بدون شک این دفاع، مقدس است و هم جنبه ایمانی دارد و هم ملی.» دولت‌آبادی انگار سردرگم است و در گریز به تاریخ، راه گریزی را می‌طلبد که پیدا نمی‌کند. از گزاره‌های خام و گل درشت تاریخی، تحلیلی نمی‌آفریند و در گردوغبار تاریخ، واقعیت را گم می‌کند.

عدم انسجام مفهومی، روایت را نیز از هم گسیخته می‌کند. فرم، قربانی تشویش مفهوم می‌شود و ضربه می‌خورد. اجزای داستان در این رفت و برگشت‌ها به برهه‌های مختلف تاریخ، ناهمگون می‌شود. اصرار در گنجاندن فرازهایی از تاریخ، گاهی نویسنده را ناچار به مستقیم‌گویی می‌کند. مخاطب نمی‌تواند دلیل این اصرار را درک کند و باز روایت فاصله می‌گیرد. با وجود این زنگارها و تشویش‌ها، طریق بسمل شدن شکننده می‌شود اما نمی‌شکند. تابشی از جنس واقعیت، این آینه را در بغل سنگ نگه می‌دارد. گزاره‌ای کوتاه از تاریخ، نه‌م‌نم بارانی است که گردوغبار را فرومی‌نشانند. «و سقایی الگویی بود که نقش ذهن‌ها بود...» این جمله برخلاف ارجاعات به فضای قادسیه، تکرار نمی‌شود. آن قدر شفاف است که نیازی به اشاره‌ای دیگر ندارد. انعکاسی خالص از واقعیت است و بدون هیچ تلاش مستقیمی در دل استان می‌نشیند.

شفافیت محتوا، فرم را نیز به انسجام می‌رساند و از آشفتگی روایی حفظ می‌کند. همین شفافیت محتوایی است که دولت‌آبادی را موفق به خلق صفحتی درخشان و بدیع می‌کند، حتی صحنه‌هایی که بارها دیگران نوشته‌اند و به تصویر کشیده‌اند.

کتاب «کلهر نامه» به قلم ناهید محمدی کلهر در فرهنگسرای ارسباران رونمایی شد

پنج کتاب در یک کتاب

است. گردآوری زبان و فرهنگ مردم بی‌گمان برای هر ملتی اهمیت دارد.

پویه و زمزمه جویباری هر گوش در رسیدن و جاری شدن به دریای زبان کوردی و در استای غنی سازی زبان مردم کورد است. سپاس از ناھید محمدی کلهر و همه کوششگانی که این پویه را تسریع و پهنه این دریا را می گسترانند.

اقدامی دانشورانه

دکتر میرجلال‌الدین کزازی نیز در این مراسم سخنرانی کرد و در بخشی از آن گفت: ایران ما در درازنای تاریخ گرانسنگ و نازشخیز خویش همواره سرزمین بوم‌های گوناگون بوده است. جهانشاهی هخامنشی یکی از پهناورترین جهانشاهی‌های جهان است. بیهوده نیست اگر بر آن باشیم نخستین جهانشناسی هم در کاربرد راستین و فراگیر آن می‌تواند بود. ۲۰ و اندی کشور به این جهانشاهی پیوسته بوده‌اند. ایرانیان تنها دو یا سه کشور از بیرون گشوده‌اند. اما به یاری مردمان آن کشورها، کشورهای دیگر به خواست خویش به این جهانشاهی پیوستند. چرا؛ زیرا آشکارا می‌دیدند که اگر بخشی از جهانشاهی ایرانی هخامنشی باشند سرزمین‌شان آباد خواهد بود و مردمانش آزاد. هرکدام از این سرزمین‌ها فرهنگ دیگر و زبانی دیگر، هنجارها و ویژگی‌های دیگر داشت. اگر به اسطوره‌نگریم آشکارا می‌بینیم مردمانی بسیار که در سرزمین‌های گوناگون می‌زیسته‌اند، بخشی از

رونمایی از کتاب «کلهرنامه» (ادبیات فولکلوریک کلهر) به قلم ناهید محمدی کلهر با حضور بزرگان فرهنگ و هنر ایران در فرهنگسرای ارسباران برگزار شد.

ناهید محمدی کلهر، سال هاست در پی زنده کردن یک زبان ادبی است. او شاعری جوان برخاسته از خاک شیرین و فرهاد و بزرگ شده شهر قصر شیرین، مدت زمانی است که خود را وقف محقق ساختن زبان و گویش مادری نموده است. او در پی تحقق ظرفیت های زبان مادری است که آن را در عرصه شعر و ادب به نمایش بگذارد و مزد تلاش خویش را گرفته است، بی آن که به این بعد مهم کاریش چندان توجه و تعمدی داشته باشد. محمدی در پی آن است تا زبان کوردی کرمانشاهی را از سطح یک زبان محاوره و شفاهی تا سطح زبانی ادبی تکامل بخشد.

محمّدی آثاری چون ده روه چه یل شه که ت
(پنجره‌های خسته)، چه وه‌ری (چشم به راه)، سه
روه ن شیویای (سربند آشفته)، هوار به رو (فریاد
بلوط)، نه رگس به ژاره (ترکس نگران)، وارن ناشتی
(باران آشتی)، ناییه یل عشق (آیه‌های عشق)،
کلهرنامه دو جلد را برای دلدادگان و مشتاقان
شعر و ادب ایران زمین به خصوص کوردهای
سرزمینش به ارمغان گذاشته است.

گُرْدآوری زبان و فرهنگ مردم

در آیین رونمایی، دکتر قطب‌الدین صادقی، پیام عبدا... شیشو، شاعر بزرگ کورد را خواند که در بخشی از آن آمده بود: با آن‌که سرزمین ما از دیرباز نشیب و فرازهای بی‌شماری را از سر گذرانده و تازش‌گاه اشغالگران گوناگون بوده و بیشتر ادبیات نوشتاری ما به یغمارفته است، اما خوشبختانه بخش شایان توجهی از آن به صورت سینه‌به‌سینه و شفاهی همچون ادبیات شفاهی و مردمی همچنان برجای مانده است. دگرگونی‌ها و رشد زندگی مادی و معنوی، انقلاب فناوری، موج اطلاع‌رسانی و شهرداری روستا سبب شد تا ادبیات شفاهی نیز گزند و آسیب فراوان ببیند و همچنان مورد یورش و تهدید باشد، از این رو بایسته و ضروری است بی‌درنگ این گنجینه ارزنده گردآوری و برای واژگان گویشی آن فرهنگ کوردی به کوردی تدوین گردد تا از میراث گویشی به میراث زبان کوردی تبدیل شود که زبان معیار

کلیه مدارک شامل کارت، برگ سبز و سند کمپانی و اوراق
 نایبیه نقل و انتقال خودرو سواری هاج یک دانگ فنگ
 مدل ۱۳۹۵ به رنگ سفیدروغنی شماره انتظامی ایران
 ۶۷ - ۷۳۴ و ۷۵ شماره موتور FA173B0002248
 شماره شاسی NAAE4CFZ0G017015 به مالکیت رضا
 جعفری جبلی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

مدرسک فارغ التحصیلی اینجانب هادی صادقان
فرزند احد به شماره شناسنامه ۵۶۷ و شماره ملی
۴۴۲۳۰۲۴۸۹۶ صادره از یزد در مقطع کارشناسی ارشد
رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری صادره از دانشگاه
آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی با شماره (۱۰۱)۸۶۹۱
مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد.

برگ سبز، برگ کمیانی، کارت ماشین، بیمه نامه
و کارت سوخت خودرو پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۸۰
رنگ پشمی متالیک با شماره شاسی 80313928
و شماره موتور 22528014645 و شماره پلاک
۴۴ س ۲۶۸ ایران ۹۹ به نام بهرام عباسی مفقود
و فاقد اعتبار می باشد.

مفقودی
برگ سبز خودرو فونیکس تیگو ۸ پرو. به شماره
پلاک ۵۵ ج ۴۴۸-ایران ۶۵ به رنگ سفید روغنی
مدل ۱۴۰۱ به شماره موتور Mvmf4j16ahn007428
و شاسی Natvbq1n1006985 به نام زهره
علیزاده به کدملی ۲۹۸۰۹۲۳۲۰ مفقود گردیده و از
درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سبب کمپانی خودرو سمنند ایلیکس
 LX مدل ۱۳۸۸ به رنگ سفید روغنی شماره انتظامی
 ایران ۵۳ - ۵۵۴ س ۶۷ شماره موتور 12488141264
 شماره شاسی NAACA1CB1AF211121 به مالکیت سببیه
 همت کار دستجردی مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز و سسندکمپانی خودرو سواری پیکان ۱۶۰۰
مدل ۱۳۸۳ به رنگ سفید روغنی شماره انتظامی
ایران ۱۳- ۶۶۲ ج ۱۶ شماره موتور 11283169796
شماره شاسی 83572557 به مالکیت سیدرسول
حسینی مقفود گردیده و فاقد اعتبار است.

Σ 91-0... سازمان آگهی‌ها روزنامه جام جم
daneshpayam.agahi@gmail.com